

– Kuku, kuku! – echo niesie.
To kukułkę słycać w lesie.
– Kuku, czekam! Kuku, dzieci!
Czy sprzątniecie swoje śmieci?
Płaczą sarny i jeżyki:
– Ach! Zamienią las w śmietniki!
Rudy lisek wyszedł z norki.
– Dzieci to są mądre stworki.

O! Zbierają już butelki
i zakrętki, i papierki.
Wiedzą, że ze szkiełka w lesie
straszny pożar się rozniesie!
Hyc! Wyskoczył zając Kicek.
– Chcecie poznać tajemnicę?
Każdy maluch las szanuje
i porządku w nim pilnuje.

Wie, że drzewo i roślina
oczyszczają dym z komina.
– Prawda – szepnął wilczek młody.
– Dzieci bronią swej przyrody.
Nikt nie goni nas z patykiem
i nie płoszy zwierząt krzykiem.
Po mrowiskach też nie skaczą.

Przecież wtedy mrówki płaczą!
Odezwała się sarenka:
– Pamiętają o ziarenkach,
w zimie dokarmiają ptaki.
Lubią nas te przedszkolaki!
Cieszymy się więc do rozpuku
i śpiewajmy: Kuku, kuku!

A. Widzowska *Strażnicy przyrody*